

I

n acel moment, în salon intrară multe-multe flori, iar Ida nu înțelegea de unde vin. Se gândi că toate acelea erau florile din castelul regelui. Erau doi trandafiri minunați cu coronite de aur pe cap, micsandre delicate, niște splendide garoafe, și, alături de ele, intrară și muzicanții; uriașii maci și bujori cântau cu atâta foc la păstăile de mazăre că se făcuseră aproape vineții. Campanulele albastre și ghiociei scoteau un clinchet cristalin asemenea unei puzderii de clopoței. Ce muzică minunată! Și toporași, bănuți roșii, micuțe margarete, mărghăritare. Ce încântare! Doar Ida le putea vedea cum dansau și se sărutau.

Bietele mele flori, păreți atât de obosite!
spuse micuța Ida. Erați atât de frumoase ieri, iar
acum aveți toate frunzele ofilite!

- De ce se întâmplă asta? îl întrebă pe
studentul care stătea așezat pe divan.

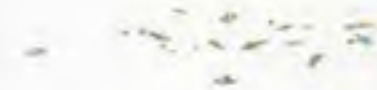
Îi era drag studentul care avea obiceiul să
decupeze pentru ea imagini amuzante și bizare:
inimioare cu domnișoare înăuntru; flori și castele
zburătoare.

Se distrau de minune împreună.

Arătându-i un buchetel de flori ofilite de tot, Ida îl întrebă din nou:

- De ce par să se simtă atât de rău azi?
- Știi de ce? îi răspunse studentul. Florile au dansat toată noaptea, iar acum sunt obosite și stau așa, cu capul atârând.
- Dar florile nu pot să danseze! sări Ida.
- Ba pot! îi răspunse studentul. Atunci când toată lumea doarme, iar afară este întuneric, florile se trezesc și țopăie fericite peste tot și dansează pentru un timp ce pare o eternitate.
- Și un copil poate participa la acest bal?
- Cum să nu! răspunse studentul. Toți acei copii care sunt ca niște mici margarete și mărgăritare.
- Și unde dansează florile? întrebă Ida.

— I ți amintești castelul aflat la porțile orașului, casa de vară a regelui și a reginei, unde, peste vară, ai dat de atâtea ori de mâncare lebedelor, înconjurată de splendide covoare de flori? Acela este locul unde dansează florile.

Dar Ida e nedumerită.

— Chiar ieri eram în grădină cu mama și nu mai era nicio frunză în copaci, nu am văzut nicio floare... Unde au dispărut? Vara trecută era plin!

— Sunt înăuntru în castel! o lămuri studentul. De îndată ce regele și regina se mută în castelul din oraș, toate florile din grădină fug fericite înăuntru. Ar trebui să vezi scena: doi dintre cei mai frumoși trandafiri din grădină se așază pe tron de parcă ar fi regele și regina. Florile roșii de celosia, imitând curtenii, se așază de-a dreapta și de-a stânga și se inclină în fața lor. Toate, până și cele mai delicate flori, participă la marele bal. Violetele sunt precum niște mici cadetți de marină și dansează cu zambilele și brândușele care par niște domnișoare gingașe. Iar mai apoi, nu pot lipsi lalelele și crinii galbeni: sunt doamnele mai în vârstă, vigilente pentru ca toți să se poarte cum se cuvine!

— Și nu ceartă nimeni florile pentru că dansează în castel? întrebă, cu sufletul la gură, micuța Ida.